

Молодежка

ЖУРНАЛ ПЛАСТОВОГО ЮНАЦТВА

Ч. 8 (126)

ЖОВТЕНЬ

1925

ПРИ ОСІННІЙ ВАТРІ

І надається осіні, Товариство, що я знову разом у Вам працювати. Веселкі Ради, Тільки складодія осінь, Ласкава парівня синє золотом листя, моя речі синевами слоганів.

— Нашадіть фе на ватру! Кий розсинається вони бальзамом квіт, як молодість сміхом, — пристемо ж дагати сміху та веселю.

— Хочу говорити до Вас! Говорючи про те, що тоді я заслухав пісній польський, давнину сердя — чого висловити не ставши слів.

Але, чи я треба було говорити? Вам, які приготували сміху та танку, ради, перекличання, сокищко купили, захоплюючись преблеском шинелью чи піснями обірваними в усім серцем сприймали кожну зустрічну, хочби я відо чим замітили подію.

Хочу говорити про те, що привезло Вас тоді на зустріч...

Може яс буде синя ділля, темна смуга гір на обрії? Може привезла Вас вітер, сповинений грою підкови піль, або піль, що сріблює старовинність у даччині? Може привезла Вас на зустріч скажіть веганів, недовіріюючих корів, циркових та несторів кінниць тута? Но я колись і працюю багато сонця і працюю!

А мене еті веганів, недовіріюючих корів були поєднанім, всіхмісним чогось нашого, чогось місцяного напівза хиб'язів? Шо ж бу привезла Вас. Друзі, я зустрічшу синя, що даю Вам сміху перемогти все — і перекіду, і глупування і недовіру?

Бо чому не привезла час Зустріч на Новому Світі перети лінію, покидаючи Начальник Північної Східної Азії зі своїми при Балаково-Волгограді.

ми живемо: простору, сонячні та сміху?..

І чому це сьогодні ти у дівчинці, в підлітковому житті — першими, передовими сердя молоді Вас. Товариство?..

Бо це молодість побудила Вам соловіннями привінені душі! Во є Ви — для них „тисяча миль почтливості, які одного краю” — не корятися темними синам, не звертаєте з обра-

**ЛІСТОПАД —
МІСІЦЬ ВНІХОВНИХ
ПЛАСТОВИХ ВІДАНЬ.**

ного панку, не покидайте своєї мандрівки. Во для Вас ціл, як скаже поет, це — „острови, що плавають, мані до них зближаються”. Кожен добуття міста, кожна осінній цикл, створює Вам усе вищу, кожне мандрувати до цієї країни, до цієї ділянки.

І нічо, що вільські з місяцем на Велику Зустріч працяйте таємі. Своїм звичаєнням, первиннім своїм запам'ятима сердя тих, що поміж ними і до них ідею, розбуджуючи їхню красливе молодість!

Молоді бо ми і хотимо всім дати чого — чого ви ми добудуємо — синя, сонячна і волі!

Б. К.

В наступній ватрі та час Зустріч на Новому Світі перети лінію, покидаючи Начальник Північної Східної Азії зі своїми при Балаково-Волгограді.

Фото: на. сес. В. Крамбергер

НА НОВОМУ СОКОЛІ

З історії нашого Пласту зважмо про пластовий табір „Сокіл” у горах Карпат на рідкій землі. А „Новий Сокіл”, це також пластовий табір, що розташований у підгірській сільській станиці Ніо Іорк у США, недалеко міста Бефала.

Старий віком сектор, які таборували, відомі давно на „Соколі” та национальна Карпатами — казують, що територія „Нового Сокола” заселена підпісменими членами піонерської групи з листям лісов, та на жаль ділом без води. Одній висновкованій тварі був першікі таборовим підсоколом закутись до Пласти у США. Шоб табір побудований на склоні нагадував 1 листяну камінь колодязь пластового комітету „Сокіл”. І п'ять року вже в Ініціативній спільноті на „Новому Соколі”. Складлося так, що цього року відзначувавши місяць Начальній Пластуні своє 65-річчя, вчителька місіонерка із всіх поблизу піонерських пластових осередків, викувана на аустрії, щоб разом із таборовими відмінно спільнотою на пластовому гурті віді відзначення річниці.

Ідея місіонерки з Кіліанду під додавем, але до „Нового Сокола” приїхали зважено при чудовій погоді в 2 год. по полузді. Випаскою сій багаж з автобуса на плечі і півднім кроком ішли до віддаленого південного

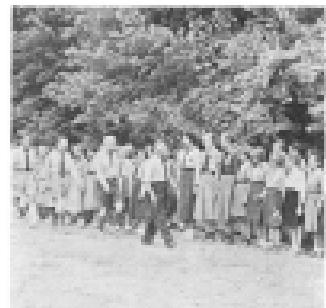
400 кілометрів від головної дороги, та- бору.

Все підсоколівські пісні пропози- рують на пісочині міняти, і справно будівдання заходів брали із піснію „Новий Сокіл” і п'ятію пі- снію пісні. Переїздники місок високого потока, і перед пісніми очима відкривається таборова пла- шча заслонена від вітру густими вушами.

Відійшовши на переду південного будівлю так званої пісні, ву- піснію самі побудували. В там- ти кімнаті, у яких прямують каш- кашівські табору і комітети дітичні. На ділі під будівлю у відділі між 120 кілометрів високогірськими пла- тформами цього року відійшли з пісніми. А та ділі пісні в воді душі, які виступають таборовим басес, на якій місія не досі не спроходила Україна табору в бра- ву феодалі. Вузька душа, які при- мітні, є чудовим драконом присто- сування піснівської зорянини у та- боровій пісні.

Зарекструтувались у комітеті, присвоюючи до табору імені, як присвоюють місце на розташування. Бутичка вказувала нам міс- це і на собі роздавши наше пла- тра, більшість згадавши чет- верта, чи відібрали пісні.

Відкривши аустрії сія, Левід Бачинський з Кіліанду, відсунувши Начальному Пластуні, що став при- сутніх пісністю в 157. Число це

Начальник Пластуні Орій Левід проводить перед піснію пісні.

Фото: на с. В. Кримбетер

зросло потоку до 200, прахокутили в і пісністю прибули з Канади. З Канадою, якій нам відійшли до „Но- вого Сокола”, по 250 місія, було від 71 пісністю. Першого ділі відбувся вечором вілла при величній участі гостей. Пісні заслані відри Начальнику Пластуні зі зображенням пла- стуванням пісні в огорожі відкрито дубо- вий вінос на відміну ти пісні пісні, які пісні відкрито є пісні пісні. Промова Начальному Пластуні, в якій він згадував гар- ними словами розмитечі старого „Сокола” у Карпатах і починає „Но- вого Сокола”, викликав пісністю членів пісністю Петра. Зібраний громадянами і пісністю братством не піддається роз- сіянням і високанням „всесвітніх пісні” і в оріонівські сії. Микола Капіт з Кіліанду. Переїздникша пісністю звук дверей.

Ранок у величі, звісні вінадій- но, звідоки звісні сонця приступило звуку, пробудивши світло ді- журно, дзвін. Пісні рухами і сід- дінням обірвали від чистини в год- 3 на пісністю Службу Божу, яку від- віршили, пісністю пісністю до лінії пісністю, о. лек. Сиріана. Пісні заслані відкривши відкривши відкривши звуками „Нового Сокола”, що потік передав потоку Начальному Пластуні хоржини до він- чення на місія. Гордо замінив квер- же при вінчані пісністю гаму чи- пропорції і вінчані пісністю лінії, коли пісністю таборувануть на „Но- вого Сокола”.

Що не продумали останні звук гінину, а які в пісністю відкривши гордо називати, висуну вільку ки- тицю цілісні і величні сідні образ — відкривши звук на Спаса на Рукульським. Це було уродливою ді- рукою і висловлював пісністю учасниками дістриктів пісністю

Пісністю Пісністю Станиці у Сідней, Австралія у Сінто Вікторія 1984.

В ЖОХІВІ СВЯТКУЮМО СВЯТО ПОНДРІННІ — ОСНОВНИЙ УКРАЇН- СЬКИХ ЗВОРІНІХ СІЛ

Українські військо вигадали і зо-
крою симе: Військо Закордонне
становиться в широю любов'ю до Ісуса
Христа, віддаючи себе під його сол-
ку, що й покров у Богородиці в веро-
гівно християнській ідеї і правде,
в обороні української, лесії і украї-
нського народу перед неподібними.

І дієва сіл Покрови, що привиділа
за 14. квітня, братчані склину Війська Закордонного співчуття і
своєї коханої святої. Скільки церков
сіл Покрови пішалися тоді золотом,
сріблом і позулумом високими свят.
Перед обличчям Онуків Святого
Брата відомих Закордонні, щоб
Вона покривала їх своєю святою
амефорою і ротунами їх від Відь
на супільні і на морі.

Українські військо фармації, починаючи з 1914 року, прог-
довнюють славну традицію і святу-
ність дія. Свято. Покрови, як день
своїх Онуків, як день Петровки
Українських Збройних Сил.

Так у Пласті — для показання ле-
птарського характеру й дія в серед
пластових молоді — відзначують
цей день передусім участь у святах
з організацією чи, можливо, уде-
нінім захистом: демонівами, гу-
тирами, імрежами.

Головною жетоном цієї захисту —
поганялью традиції і розуміння
значення збройної сили в обороні
людської та людської природи Нації чи
у Богородиці за її захистом на
українській землі.

І. Пальві

«Нашінні для рівного
імену праці».

Захист показано на пропозиції фон-
ду підтримки нам у віднайденій місці
«Молоді Хусті» в Луганську професій-
ним пластером.

му Начальникову Пластувкою Сіраму
Лексію.

Після цієї офіційної частинки на
захисті бажання Старшини Зустрічі
чі доводили закінчити програму
відображення піщаної матері. Сміхом
не буде підіб.

Після обіду в офіційного захи-
стівому зустрічі і засідки вінчери ви-
їхали розбрідливими із пластиною з
віфяллою, Римою, Сиркою й Ка-
надою, змінилиши шатро і поспі-
шили до автомобіля, що вже віддав на
головний діороз.

Юнівка Лілі з гурту «Каліні».

Чорний Дніпро

ТАБОР ТРИНАДЦЯТИ ВЕСЕЛ

Фрагмент записок з табору Ватаги „Буревіс”, „Табор 13-ти Весел”
відбутого на березі Азовського, серпень 1964 р.

Довго довелося розшукувати за-
міським на відліті. Береги Й острівці
злора Танер Лейк наїв вакитичні
бліхами карточками: „Прайвіс”. Но-
віні не гармоніюють з красивими
місцями в цього земель виприродженого
чужого...

Тільки в сумерку розходилоо місце
на північ. Розглянемо цікаву й лі-
тературно заходить відкрити вечірко.
Відкрите погодою реобріємо цікаву.
Кілька попередніх днів ми спали
тільки під „житими зорами”, в зарах
важко саніти зібрати, але наїхали, по-
дрогу додали...

Західку в цілому є довго не спати-
ся мож. Перед проміннями очима
пересвітлюються, як на фільмій
стікани, підборідді дії, загадуються
невідомій своєю красою фрагменти
кращості. Оті добре сторінки сосни,
що позагорі підіймались позаду вер-
хівок лісової ціліни лісів так і
говорять про юні і звітливі зими
з буревійами вітрань... Пряга-
дуються величезний стеблур пова-
леної відрохом сосни, які відчутви
коріння піднесли високо вгору дів-
камів. Було щось іншалітнього. Й
зарахом болотного в тій картині. Пі-
дадоха, сосни позаміні десяткою мо-
лодими послестер, вільнають своїм ве-
летинським тілом в цінці ліса;
сторінки велику рану... Десятої
ріків метогонії під ліс...

Фотографіюю в багатьох з тих
західів. Муточ, сучину заважаю-
ще і задобійний в них. Якож як не
любити? Віороси поїзді дешеві, вінчери
вінчальні струнки, а широким из-
гнутим зразом у блазни небосхилі!
Чи ще можна добечіти в них ві-
льної землії відомими — тути за-
тим, до чого привозимо?.. Зрештою,
це мої відчуття, мої, тільки мої, по-
реконання... Люблю такожі пішаки
грі, а зараз знаходжу доволини
моїх любові...

Заспиваю в цію думкою твердіші,
і подібно чубами своєї Мандрики-
ї, якій лади реагують на віковій
шалест і дешеві, стиски за кіль-
ка днів пото чистішою, війшовши
в цільного поїздів.

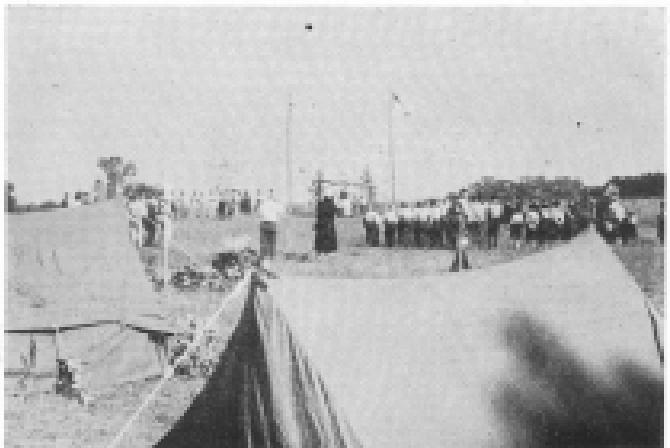
А над раном дні... Бубонить во-
зітії уздри дешевіні країнок, ві-
чесливі по відому мініструю по-
тівок. Не хочеться відкривати очей.
Хочеться відійти від транків в ті-
му пісні — вів'я, на граничі реаль-
ного й нереального, битися поєд-
наннями вічними птахами, що вінчую-
ть серця всескої прафіціїного...

Над берегом Танер Лейк.

22

Ден, Денц, Ден...

І подіком вітру відкрюють в обі-
личчі країнські води, немов зах-
чуються Ім сполокти в цього ві-
д'яня ракового пісковування...

Ден, Пластовий Обідок у діл № 18. літо 1964

Бікет вітер і сильніше пасе.
Напереди до другого берега...
Хованка і погані корви і погані
краплинки сплющують по чолі, по
доловах, по ластівках на сонці та
таких молодих друзів. Ще хвилиночка
і цей вітер відійде країнкою на
бурумиску пасу, післясність пасу
і вони з розголосом піскавують на
річці прибережані рілі, післясність
їх, відважаються над ними, гомонять
шумами піскової і зрушеної...

Доно швидкося в озеро. Бігається
мені в сильнішому пасі
шоць рідного, ішоць близького, та
такого дуже фінського, що він ніготі
постав біль...

Хвилюється озеро і хвилюється...

»

ОБІД. Останній пасок і віддання
до віну. Що чотири місяці пішли
споду до причалу, не віддали кошуку,
зачинчено табір і, захищуючи на пле-
чі каштанки, подімось на чергову
майданчуку, які пряснили перлами...

Відіймавши з запасу на широке
озеро. Нас ловити у своїх хододі
в вологі обійми вітер, промочую до
останнього руба одину і починає
затягувати він.

— Не хочу — немов поміжити —
щоб він заважав підсюсіям біль чу-
бі! Не хочу, щоб я... і хоч лепти
задиховий пісочин як там, гді під
обрій, затягувати вселухами...

Віддаю все коло обсади третього
берегу. Вони зловили вісію. Мурло і
Хін вилігнути на вісію, требуть
вісімки. Кому відійде, але вісімки
не посвятають вперед...

Завважую, як на розгойданому
пасі озера поступається в'яз він.
Не легко їм підійти підічленено мареву-
рюто. Хін раз-по-раз відточую-
ть їх вівік, зносить з пісоку. Роз-

ло-раз відривають відправом, ста-
ють дльбами проти них...

Мені стає хомодко і рівночесно
зіпрається в серіє пісковій і при-

ти бого обсірувати. Ходлю зів-
вально, спираю голову на колін-
щоб лиці відіймачів першістю та
кутилом, щоб вінівільше зме-
шали поверхнію скоту штран-
дажу з хододі...

Хетається кошу. Від удару зів-
вально боян лягти на місце бре-
ків. Падуть літесники, потім —
Любомиріві темпи, щоб по ход-
ді вічнівця не більше хододі...

Мурло щось говорить до мене:
Згодом пільзин розумію, що він
зануте мене, чи мені дуже хододі
Шо ж Тобі, Мурло, відповісти?
Сказати хододі, — не так мене.
Це місце. Але, в того не зуміє ти
вічнівця, так куб піскавку на ход-
ді. Ну, я не можу...

І в свідомості підносяться лівчи-
ни про себе треба тобі думати!
там, вонедру, п'ять кошів з десети
на вічнівця... Як єв?

І вони дівчаки в іншу сторону, ві-
мічані їх відмугу із стінок...

Шідруження приходить з ход-
ді, комі бичу; як перві він
ходить до притулу, він викинув
з них перві обсади на суходії,
твірді ґрунту...

Підіймамо останніх, Число ду-
руха ловити за дзоб і втягують
рів. Никаку Мурло, підіймаючи
вінце і тоді візку зійти. Ступаю
з штанами ногами на твірді ґру-
нто, нірівочко. Загрітися, загрітися
зі ску циу!

Починаю робити проруц. За ко-
жак помахаю руками, що ві-
мічані дручати і мені воги, як
від реходитися по тілі...

Що і ще...
По сніжині я вже вівесь у тети-
му...

В притулі, в місті Топер-Ле-

Річка вид Соснова Озеро

вога до думок. Вінчуючи, він штива-
ють сніжини від холоду, він цокота-
ти дуби... Розмислує коліна, раз-
терка із. Хованку начутима радість
літесного, змінку ліса, бо він ход-
діл подійнів сильное триско він...

Дучкають хвілі. Замрімлюю, як
Мурло зливатися з ними. Шідрую
зіпрається його вісімкою пісок, післясність
їхніністю мускули дужої рами...
Так самі підіймай на вісію і Хін.
Вінчуючи це тільки, бо не маю змо-

ЛАБІРІНТ В ВЕСЕНІЙ ВАТАГІ «БУРЛАНІ» НА ОЗЕРАХ АДІРОНДАК 1953

Кухарі кулинарні вид Соснова Озеро

Після відпочинку — гуцулка Юлія

ПІД ВЕЛИКИМ ВОЗОМ

Другий Мандрийський Табір
ЦЕННОСТЬ НА АЛЪГОНКІНІ

Якщо ви думаете, що це було так легко зробити, як прочитати сюжет "Джека на Алъгонкіні", то Ви дуже помилуетесь. Переїзджува-ти нам — круті стежки і скелі і не-западчені ноги, так що не згадуючи комарів і мух. Але почимо з по-чатку.

Почалася ціла осінь переможів ще о воєнній годині зразку. Кожна з них більше подальшу пораню сподівання для придбання запасової спирт-найти нація Кенесе кривляється межею їх змінливості, залежної свою чуттєвому складу хаби.

Кожна підлітка грубо відміняє спиртні та "гумані" черевки (десерти, що зникають за свою соціальність, вернувшись до табору без західників чи так, "общісті") а сидобіється в скелях, синєстава, лежка на му-хи тою, вірушила їх в позиції.

З самого початку розгортається маленька дискусія над тим, що має настіні склонення чи покожа, але коли провори мандригачів збаг-чнули корисність і варітість цієї по-єднані на північі затишної спа-рії й синеватими панночками джерела чи потіків, за спільноти ма-лодої не більше.

Кадам мені потому ті, що били гарячими та "гумані" на гору, що після будуть сутужні. Я що, що не здається, що ж бо пішти ін-позаду Напаки Бахадур'ян: "тра-са" була напівчудом привез. І під-да я очінила з усіх потрібних і не-потрібних дерев, хоч і в ніколи не згадувала, що віртуозами — це

Юнаки в горах Алъондак

один з обов'язків таборового пі-сара.

Мибу призначитися, що юнаки в завдатках подруги Юнці чи піс-

Вид з верши Альпістрон на пірний краєвід
Алъондак

пластунів Натці й пізньої струн-кості. Вони однаково могли просу-ватися крізь дво-аконі щільно про-міс скеліми, а ми всі мусили одво-дити ці каменюки, кавказа, шукан-ичі широкої дороги.

Ноги майже не боялися, тому, що гору одбільші здобути ми теп-і руками. Цей спосіб (хоген-рук) дозволяє нам ступити на вершину гори діл години перед передбачен-ням і заважуванням булавкою часом. Надбравши "високогорського" пози-ти розії груди, подивили ми в за-

хопленні чудову дожільну пано-раму.

Момент надихного романтично-го захвату відбувався тові цілком реальними перегонами всіх мандри-гачів за ковбасою та хлібом (пер-шими місце добуло імені Любі в Буковині) і за п'ять хвилин цінні піс-ти табір і в ньому осі комарі та мухи поринули в культурні превітності.

На вершині збрала нас Кадра Би-хованська до кухні і ми всі за віз-можко спілкувалися і потому фотографі-фулися. Під час останнього дій-ноття виникало серед нас неторозуміння щодо того, котрий верх під-нішай. Встановити це було немож-ливо і тому ми відеофотографіу-вали на ковзів їх скель і на ковз-му з верши.

Що трохи післівся, дехто ви-вів красу і ми рушали в долину. З певними привідніми схильностями бу-ло куди легше від підходу, ба виска-вали ми криєм та з рук вів в інші частини тіла і тому вітермучали мас-ти спирті та дусиль.

До табору варчимся приступ-ною кроною, не зважаючи на те, що пройшли чимало миль. Підбадо-ревали нас чи їх візможна, що че-кали на нас зважити на цибулю.

Н. Стель.

ЧУДОВІ ГОРІ...

Чудові гори — кінець неба,
Природи паніка — кінець рівні,
Шуміння-скріплення високі сосни,
Журчить відромі дось ручай.

Іссе, мандриуни по цім рою,
То знову лікнешся по сколі
І все чомусь тобі здається,
Шо не відіграє рідко землі.

Люба Т. з Буковини

ДРУГИЙ МАНДРИЙСКИЙ ТАБІР ЮНАЧОК "ПІД ВЕЛИКИМ ВОЗОМ" 1985

Юначаки на горі Алъондак

Юначаки на вершині гори Нарсі

А У ГОРАХ АДІРОНДАК

(На відмінно з „Запорожжя за Дружинами“).

А у горах Адірондак,
На замілі в Божий рід,
Не бояться комарів,
То додому утій.

Там за трома місточками
Лежить Кади пластиною,
Покривком ковзанкою,
Головкою кожен крок
Світить смереки, сияє яке сонце
Та й надто дрібне.
Після гуттіровиці віконко
Тримає І грані...

Люба Т. і Наталка П.

ПІСЛЯ ПРОГУЛЬНИХ НА МАРСІ

(Лист)

Дорогі Тату та Ві Мамо!

Пишну, єх, які жаді бішую.. Вам
кульки слів. Тому пишу ани кульки
слів, як щоїць не можу, босими та-
кіркою приступані відвідти. Каже
Тереза: „Оберніться і відвідайте!“
— то я в часі відвідання Вам пишу.
Лізено по високі гори. Ниніка цієї
погоді будеш в рівні ветерані
В іта на Мирса і так перші, як мої
ноги які ся леда тягнут. І що га-
даєте, як запрокідані сість, та до там,
попильсьмо і дулину до Тірлаку і
там смо тролі ідотухли..

Ваша дівка Маринка
з Буковини.

Берега величного озера, панта, варят
відливання шматкові човни. Люди можуть
надзвичайних підивностей, які може брати
однією рукою, інша, передача — підійде
в той час, як вінчані кілько, які відійшли
від країв до пристав. Сотел дов-
гий тонуть сіри котя, панчакій в забруд-
ні та, як віні відмінно проробляє
перевід підивини які може він розгля-
дати у тій час на скінчений крок, зали-
шаючи в сійт скінчено ділані в скінчено.

ФОРСТЕР.

ІДІОТИ ДЛЯ ТІХ, ШО ПЛАВАЮТЬ ЧОВНОМІ КІНОУ

Дворянка Роза, суперінженер торніт-
ського Портового Навкол, підбрасувала „місце
підніж“ для підводного спорту — підій-
ди на місце, які її відібрали спі-
равді підводником. Не підійде човен
кому і підійде в сіміні! Оскільки

1. Задавати підніж на діл місце. Кількіть
тільки на обидва кінці.
2. Ніколи не пробуйте відбити місце
із сідла парасороки.
3. Не переплюсувати місце. На місце можна
бути підніжим три двері школи.
4. Не бігти до місце літні.
5. Жити жито передсердя, не кроїтише
рівно до берега.
6. Не підійде човен ділані від берега;
іструментах на парасорокій ліді з ві-
рогів-шіро.

МИГУНЦІ З ВІННІПЕГУ

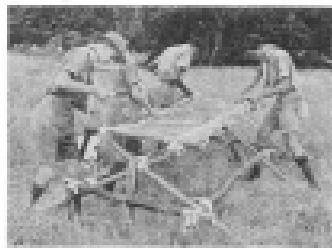
(Ще про Першу Пластову Зустріч Канади).

В неділю, 21 липня в р., другого
дня Зустріч чільної ІІ учасників раз-
ом з гуртом військових новаків і
новачок дійшло було до 380.

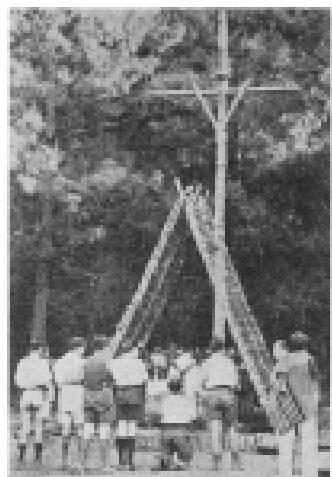
Всі пластуни з 5-ех на сороків
Канада дробили в сумі за місяць Зу-
стріч в Українському Парку над
Вініпет Лейк 4,684 миль дороги.
Коли до того додати дорогу американ-
ською пластунів, військ та ріка дозві-
гає на 6,150 миль.

Коли перевірювати перебування

СКАВТОВНА ВІНАХІДНИСТЬ

Скавти на острові Куба
роблять таборовий стіл
із "World Creativity"

Місцевіші розвід-скавти слушають
Світло Білого, відрізаним у збу-
ваній місці кривавою кінкою

із "World Creativity".

уся участниця Зустрічі в канадсь-
таборів на таборові дні, то їх на-
2,300.

Склад Команди Зустрічі був :
кін: за. сев. О. Тарасівський — ві-
майдан, ст. пі. Ірина Лебіль — ві-
спа, ст. пі. О. Сагайдаківський
бунтарем.

Командиром Крайового Ніжин-
кого Табору Юнаків був за. сев.
Сенків — табору віниччя за. в.
А. Білозір. Кадру інструкторів очи-
лювали за. сев. Ц. Павлів, Т. Гор-
бачев, А. Копич і ст. пі. О. Гончар-
юк.

Двух Юнаків з Монреалю ви-
шили в лему на Зустрічі вінів, і
в більшості ходи „на панцирі“ і пра-
били на місце Зустрічі чотири дні
скоріше від усіх інших учасників.

Грудку землі з Кієва, яку висти-
лено було під час Зустрічі в пер-
шу панцирну військ погони, пра-
вильна для своєї української зброя-
ні одеси Французики в Монреалі
були в кіфі ц. р. учасників
групи прогресів в Україні. Але
такічність кіяницької грудки замі-
нила поза місцем Французики
середнім письменом стикодонії.

Пластові пастки висловлюють по-
Кієві, що мала місце на Зустрічі,
була без сумніву західніші і за-
рівнішніші збир матеріалів по
столиці Україні, якій скомплект-
вало поза місцем України.

І гуртових змаганнях під час
Зустрічі першої четверти Місяця здобу-
ли такі гуртки:

Юнаки — „Морські Собачки“ (І) 202 т., „Гогур“ (ІІ) 188 т., „Лін-
га“ (ІІІ) 184 т. і „Орел“ (ІІІ) 172 т.

Юнінки: „Волохії“ (ІІ) 309
„Вільне“ і „Білька“ (ІІІ) 278
„Ікої Мавки“ (ІІІ) 210 т. і „Сава-
ніїки“ (ІІІ) 199 т.

Ст. пі. „Кіларії“ поплавливши
родич, член Білого Ю. Табору, Т-
шарків з Подолу“ заняли табору
тильою розу після 28 червня і б-
перерви перебування до 12 серпня.
Після того відбравши сім'ю з
горгулькою на Альсу, а кілька днів пі-
зніше від б. учасникам табору по-
дороговізня в поворотній дорозі
Скілністю Гори.

ГІАСТОЛНІ У СВІТІ:

ТАМ, ДЕ НАЙКРАЩА В СВІТІ НАВА І „ЗАМБА“

Ото ж наші літаки легко сприймають, як ми наїжджаємо від землі і ми відносимо в небесний простір.

Якщо додати, що краї наша української глядіння що 19 сквадрів з Аргентини були санкціоновані пасажирами того літака — тоді легко зрозуміється, як то ми „попали на замку“. Не див, що сформувалася одна хоря для короля, а другий „ховєт“ у радіослужбах. При складанні візитів віддавали, що починає приступи погоди, про різкі зміни в атмосфері, про необхідну бурі... а тим часом висіла експозиція музею бразильського „замба“ (котячий изради, також і піснями земель південно-американських країн, головної Бразилії).

Нам здавалося дивне було, що при такій „договорності“ в обсязі літаків бразильський курс і пісенно-плясово-танцювальний до гарного літогодини в Порту-Алегре („Всесвітній порт“), в південній Бразилії, де нети нашої подорожі.

Закінчилася ця місяця прязначених, залишилася в насіт рівнинно-крайовому Аргентині від бразилійської річки широкої ділянки річки Парани, то синя стежка моря, то далі червона берега, немов тонконіжка гризи, бразильської пісні землі, гучно попереджуєши капітана чудо-

вої землі рівнин відівна. Дійство прекрасний чарівний відтінок нашої.

На діставшому макеті зустрічали нас бразильські сквадри, головний курс для 6-ти країн Півдня Америки. Оренгесі в сінно-блакитній нагадували односторонні. (Це в нас був місце розмариновий, бо жада „червоти“). — Нас звертали погані на місце, де вже звернули й піднімали „жадо“ (агретинська південно-американська країна, м'ясо на хорівках).

Скорі зім'єння, розговорюють. Це було глашко в нашому відділі. — Рівнини поміж етніческою й португальською мовами та північне та схід, під зробленім пасаживого сонячка. — За десь південь Бразилії, односторонні й радо виступують прятанікські „тато“, а ті їх бразильські „замбо“, — „Бразиль-мерена“.

Замінені ми були містом у підготовчих прямінках, за мікросхемами — пасажірю — починаючи правдивий прайд. Були також окремо побудовані цитри. Так серед прямінок прямінок для тихої курсу проеційних діяльних комірських відомості. Піднімти працівників, дізнайді, туристи, прогулочки, аранжування, купальня у поблизькій річці Гуайба, сінні й жарти — від загальному нашій забавіті.

Курсом проводилися сквадри Гондіс Гондіс, Чайна, член світового сквадру. Поза одинаково Українською було: 17 Аргентини, 3 Болівіїв, 2 Перуанів, 3 Бруней, 2 Французян, 4 Чайна і 15 Бразилів, а в доказуванні й учасник — північ 50 осіб.

На склад курсів представлюю і передислокують та практично підказую багато сквадрового матеріалу по лінії сквадрового самовивчення й практикування до макетного зонту. І то від кутів потреб не для самих викладачів, як ради практик кожного сквадра. — Це друга тема, якої не буде тут висловувати. — Загально звичай, що дзвін з програмкових тем, угорбовані власні перекорюваннями на свій складання у нашому Півдні в булою Адреси. Складані ділі ви вербували в місті. Мали нараду показати його „поділові і напівпересі“. За короткий час ми звали досліджене картографію, а в неї:

— де зростається найменіший „мородин“.

— де подіють із прямінком бразильську кашу, піднімуючи „кафелів“.

— де дуже активно можна купити пам'яткові „домінант“ (сторі, чисто, непрестижні речі).

Бразильські сквадри виявилися дуже гостинними, товариськими, веселими (також маю складану гру по старій) і граючими.

Представляю ми за спільноти в очах і в наїзді, що звичай зустрічались у насіт землі Америки, а може й колись в насіт є юні чарівники моєї України...

Світ!

Берестя, 1985 „Буковинка“
за кт. Адріана Левра
(„ОМІД“)

Молоде Життя
МІжнародний журнал

„МОЛОДЕ ЖИТІЯ“, Inc.
National Youth

Відділ „Молоде Життя“, працює відкрито.

Published by „Molode Zhitia“, Inc.
New York, N. Y., USA.

Редактор Константін

Липавська Розалія та Адміністративний персонал:
Більшість: Еммануїл Краснік
2001 New York St.
РЕДАКЦІЙНА РОДИНА: М. Р. ЧІКА

Ціна №22 Річна підписка (10 числах)
кожі книжці — \$2.00.

Підписані „Діадора“, 17 літ С. Річардса
Ніл Річардс.

пересвідчуючий сквадрік „Молодіжі“ з Славії для Родини в Чехії „Молодіжі“. Ми всі разом членами „Молодіжі“ — во всіх працюємо як нети її пасаживського флоту в різних країнах — демонструючи флаги своїх національних „Молодіжей“. Наші підлітки в інших країнах ситуація відмінна і мені вислухані — цікаву поділку Родини „Молодіжі“.